

מבחן בקורס מבוא מורחב למדעי המחשב, CS1001.py**סמסטר ב' 2013****מועד ב**

מרצים: פרופ' חיים וולפסון, פרופ' עמירם יהודאי

מתרגלים: יואב רם, אמיר רובינשטיין

משך הבחינה: 3 שעות.

חומר עזר מותר: שני דפי עזר (דו צדדיים) בגודל A4 כ"א.

- יש לכתוב את כל התשובות בטופס הבחינה. המחברת תשמש כטיוטה בלבד ולא תיבדק.
- במבחן 11 עמודים – בידקו שכולם בידיכם.
- יש לענות על כל חמש השאלות. מספר הנקודות של כל שאלה הוא 20, אך זה לא משקף בהכרח את רמת הקושי או את הזמן הנדרש לפתרון השאלה.
- אנו ממליצים לא "להיתקע" על אף שאלה בודדת, אלא להמשיך לשאלות אחרות ולחזור לשאלה אח"כ.
- בכל סעיף בשאלות הפתוחות ניתן לכתוב "איני יודעת" ולא לכתוב שום טקסט נוסף. במקרה זה יינתן 20% מציון הסעיף (מעוגל כלפי מעלה).
- בכל השאלות מותר להסתמך על סעיפים קודמים, גם אם לא עניתם עליהם.
- יש לכתוב את כל התשובות במקום המוקצב ובכתב קריא. חריגות משמעותיות מהמקום המוקצב, או תשובות הכתובות בכתב קטן מדי, לא ייקראו; תשובות שדורשות מאמצים רבים להבנתן עלולות לגרור הורדת ציון.
- ניתן לצטט טענות שנטענו בהרצאה או בשיעורי התרגול.
- אם לא צוין אחרת, אפשר להניח כי הקלט והארגומנטים לכל פונקציה תקינים.

טבלת ציונים: (לשימוש הבודקים)

שאלה	ניקוד
1	
2	
3	
4	
5	
סה"כ	

בהצלחה !

שאלה 1 (20 נק')

השאלה עוסקת בדחיסת זיו-למפל, עם ערכי ברירת המחזל שראינו בשיעור:

אורך חזרה מירבי 31, גודל חלון מירבי 4095. כמו כן דוחסים רק חזרות באורך 3 או יותר.

א. להלן שני ייצוגי ביניים של דחיסת זיו-למפל. לכל אחד מהם עליכם לציין האם ייצוג ביניים כזה יכול להתקבל מהאלגוריתם שלמדנו. אם לא – עליכם להסביר מדוע לא. אם כן – עליכם לרשום את הטקסט המקורי לפני הדחיסה.

1. ['a', 'b', 'c', 'd', (3,5), 'x', (6,5), 'x']

---

2. ['a', 'b', 'c', 'd', (3,20)]

ב. השלימו את המחרוזת הבאה באורך 7 תווים, כך שיחס הדחיסה של אלגוריתם זיו-למפל עבורה יהיה $\frac{6}{7}$.

a   b   c

הבהרה: יחס הדחיסה = מספר הביטים במחרוזת הדחוסה חלקי מספר הביטים במחרוזת ללא דחיסה. הניחו כי ללא דחיסה כל תו מיוצג ע"י 7 ביטים.

שאלה 2 (20 נק')

השאלה עוסקת בקוד גילוי שגיאות המשלב קוד זוגיות (parity bit) עם קוד חזרות (repetition). בהינתן הודעה באורך 3, נוסף בסוף ביט זוגיות (XOR) עבור שלושת הביטים, ואז נשכפל את כל 4 הביטים.

בסה"כ, עבור הודעה של 3 ביטים משדרים 8 ביטים.

למשל (הביטים שנוספו מודגשים בקו):

הודעה	שדר	
0 1 0	→	0 1 0 <u>1</u> 0 1 0 1
1 1 0	→	1 1 0 <u>0</u> 1 1 0 0

א. כמה שדרים חוקיים (codewords) יש? _____

ב. מהו d , מרחק Hamming המינימלי של הקוד (המרחק המינימלי בין שני שדרים חוקיים כלשהם)? _____

ג. להלן 3 שדרים שנתקבלו. באחד מהם לא נפלו שום שגיאות, באחד מהם נפלה שגיאה אחת, ובאחד נפלו שתי שגיאות. ציינו ליד כל שדר כמה שגיאות נפלו בו, ואם ניתן לשחזר את ההודעה המקורית - רישמו גם את ההודעה המקורית (3 ביטים).
כרגיל, אנחנו מניחים כי שגיאות בביטים שונים הן בלתי תלויות וכי ההסתברות לשגיאה בכל ביט נמוכה מאוד, ומתייחסים תמיד להודעה המקורית הסבירה ביותר.

הודעה מקורית (אם אפשר לשחזר)	מספר השגיאות	שדר שנתקבל
		1 1 1 0 1 1 1 0
		0 1 0 1 1 1 0 1
		0 0 1 1 0 0 1 1

שאלה 3 (20 נק')

להלן תיאור של משחק פשוט בין שחקן אנושי למחשב:

נתונים שני שלמים חיוביים N_1 ו- N_2 , כאשר $N_1 < N_2$. השחקן האנושי בוחר מספר בין N_1 ל- N_2 , כולל (מספר זה ייקרא "סוד"). המחשב מנסה לנחש את הסוד שוב ושוב, עד שהוא מצליח. כל ניחוש מתבצע ע"י קריאה לפונקציה `guess` שנתונה להלן. הארגומנט `g` הוא הניחוש של המחשב, והשחקן משיב למחשב האם הסוד שלו שווה לניחוש (ע"י הקלדת "="), גדול מהניחוש (ע"י הקלדת ">"), או קטן ממנו (ע"י הקלדת "<"). כאמור, המשחק ממשיך כל עוד המחשב לא הצליח לנחש את הסוד.

`def guess(g):`

```
    print("My guess is:", g)
    return input("Enter '=', '>' or '<' ")
```

מותר להניח שהשחקן לא מרמה, כלומר נותן תמיד תשובות נכונות, והמספר שבחר הוא אכן בטווח שצוין לעיל.

א. עליכם להשלים את הפונקציה `find_secret(N1,N2)`, שמחזירה את הסוד שבחר השחקן, ועושה זאת בעזרת $O(\log(N_2-N_1))$ ניחושים (כלומר קריאות לפונקציה `guess`).

`def find_secret(N1,N2):`

```
_____  
_____  
_____  
_____  
_____  
_____  
_____  
_____  
_____  
_____  
_____  
_____  
_____  
_____  
_____  
_____  
_____  
_____  
_____  
_____  
return _____
```

ב. נניח כעת כי לא ידועים N_1 ו- N_2 , וכי הסוד אותו בוחר השחקן הוא מספר שלם חיובי כלשהו. עליכם להשלים את הפונקציה `find_secret2` הבאה כך שתפתור בעיה זו.

הנחיות:

1. השתמשו בפונקציה `find_secret` מסעיף א'.
2. על התוכנית לבצע $O(\log S)$ ניחושים, כאשר S הוא המספר אותו בחר השחקן (הסוד). על הפתרון לבצע כמה שפחות ניחושים.

```
def find_secret2():
    low = 1
    high = 2
    answer = guess(_____)
    while _____:
        _____
        _____
        answer = guess(_____)
    if answer == "":
        return _____
    return _____
```

שאלה 4 (20 נק')

שאלה זאת עוסקת במספרים שלמים, הגורמים הראשוניים שלהם, והמחלקים שלהם.

א. בסעיף זה נכתוב את הפונקציה factors שמקבלת מספר שלם n גדול מ-1 ומחזירה את רשימת הגורמים הראשוניים שלו, לדוגמא:

```
>>> factors(12)
[2, 2, 3]
>>> factors(600)
[2, 2, 2, 3, 5, 5]
```

כפי שניתן לראות מהדוגמא, הרשימה מכילה מספרים ראשוניים שמכפלתם היא n (ולכן יכולות להיות חזרות), מסודרת בסדר עולה. כדי לסייע למימוש הפונקציה, נוסיף לה פרמטר אופציונלי start שמציין שניתן להניח שאין ל-n גורמים קטנים מ-start. השלימו את כתיבת המימוש הרקורסיבי של הפונקציה factors. תזכורת - הניחו ש-n גדול מ-1.

```
def factors(n,start=2):
    # assert - n does not have a factor that is smaller than start

    while _____ :
        start +=1

    if start>n:
        return _____

    else:
        return _____
```

בסעיפים הבאים נתייחס לסכום המחלקים של מספר שלם. אלה כל המספרים השלמים שהמספר מתחלק אליהם (מלבד המספר עצמו). נתונה הפונקציה sumDivisors שמקבלת כפרמטר מספר שלם גדול מ-1, ומחזירה את סכום המחלקים שלו. לדוגמא:

```
>>> sumDivisors(12) # 1+2+3+4+6
```

```
16
```

```
>>> sumDivisors(13) # 1
```

```
1
```

זוג מספרים שלמים שונים הם ידידותיים (amicable) אם כל אחד מהם שווה לסכום המחלקים של השני. זוג המספרים הידידותיים הקטן ביותר הוא (220, 284):

```
>>> sumDivisors(220) # 1+2+4+5+10+11+20+22+44+55+110
```

```
284
```

```
>>> sumDivisors(284) # 1+2+4+71+142
```

```
220
```

ב. כיתבו פונקציה `areAmicable` שמקבלת שני מספרים שלמים ומחזירה ערך אמת אם הם ידידותיים, וערך שקר אם לא. השתמשו בפונקציה `sumDivisors`.

`def areAmicable(m, n):`

_____

_____

_____

ג. בסעיף זה נגדיר גנרטור `allAmicable` שמייצר את הקבוצה האינסופית של זוגות מספרים ידידותיים. לדוגמא:

```
>>> p = allAmicable()
>>> next(p)
(220, 284)
>>> next(p)
(1184, 1210)
```

השלימו את המימוש של `allAmicable`:

`def allAmicable():`

```
n = _____
while _____:
    m = _____
    if sumDivisors(m) == n and _____:
        yield _____
    # increment
    _____
```

שאלה 5 (20 נקודות)**a.**

בשאלה זו נגדיר מחלקה חדשה בשם Circle שתממש מספר תכונות של עיגול. העיגול יוגדר לפי נקודת המרכז שלו (a,b) והרדיוס שלו R. להזכירכם, עיגול הוא קבוצת הנקודות (x,y) שמרחקן מנק' המרכז (a,b) קטן או שווה ל-R – כלומר, שמקיימות את המשוואה $(a - x)^2 + (b - y)^2 \leq R^2$. בנוסף, היקף העיגול הוא $2\pi R$ ושטחו πR^2 .

השלימו את הקוד בעמוד הבא. יש לממש את המתודות הבאות, ניתן להניח שהקלט תקין, מלבד במתודה `__mul__`, ניתן להשתמש בקבוע pi מתוך המחלקה `math` לפי הצורך:

- `__init__` – מקבלת ארגומנטים לפי הצורך ומציבה אותם בשדות R (רדיוס העיגול), a (קורדינטת ה-X של מרכז העיגול) ו-b (קורדינטת ה-Y של מרכז העיגול).
- `area` – אינה מקבלת ארגומנטים. מחזירה ערך מספרי ששווה לשטח העיגול (בקירוב).
- `circumference` – אינה מקבלת ארגומנטים. מחשבת ומחזירה את היקף העיגול (בקירוב).
- `__mul__` – מקבלת מספר כארגומנט (יש לוודא כי הקלט הוא אכן מספר שלם או ממשי בעזרת assert) ומחזירה עיגול חדש בעל אותו מרכז אך עם רדיוס גדול פי הארגומנט של המתודה.
- `move` – מקבלת tuple בשם point ובו שני מספרים אשר מייצגים קורדינטות x ו-y של נקודה ומזיזה את מרכז העיגול לנקודה זו. המתודה אינה מחזירה דבר.
- `contains` – מקבלת tuple בשם point ובו שני מספרים אשר מייצגים קורדינטות x ו-y של נקודה ומחזירה ערך אמת אם הנקודה נמצאת בתוך העיגול, וערך שקר אם הנקודה אינה בתוך העיגול. נקודה על שפת העיגול נחשבת כאילו היא בתוך העיגול.
- `intersect` – מקבלת עיגול נוסף כארגומנט, ומחזירה True אם יש לשני העיגולים שטח משותף, ו-False אחרת. השקה (מגע בין שפות העיגולים) אינה נחשבת לשטח משותף, הכלה נחשבת לשטח משותף.

דוגמאות לשימוש:

```
>>> A = Circle(R=3, a=0, b=0)
>>> A
Circle center (0.000000,0.000000) with radius 3.000000
>>> A.area(), A.circumference()
28.274333882308138, 18.84955592153876
>>> A.contains(0,4)
False
>>> A.move(0,1)
>>> A.contains(0,4)
True
>>> A.intersect(A*2)
True
>>> A.intersect(Circle(1,4,0))
False
```



```
import math
class Circle:
    # Constructor:
    def __init__(self, _____):

        self.R = _____

        self.a = _____

        self.b = _____

    def __repr__(self):
        return "Circle center " + self.a + ", " + self.b + " with radius " + self.radius

    def area(self):

        return _____

    def circumference(self):

        return _____

    def __mul__(self, factor):

        assert _____

        return _____

    def move(self, point):

        _____

        _____

    def contains (self, point):

        _____

        _____

        _____

    def intersect(self, other):

        _____

        _____

        _____

        _____
```

(המשך שאלה 5)

כפי שראינו בשיעור, ניתן לייצג תמונה ע"י מטריצה A בעלת n שורות ו- m עמודות. ערכי המטריצה מייצגים פיקסלים בעלי רמות אפור הנעות מערך מינימלי 0 (שחור) לערך מקסימלי 255 (לבן).

עליכם לכתוב מתודה חדשה `paint` למחלקה `Circle`, אשר תקבל מטריצה בשם `img` בגודל $n \times m$ (ניתן להניח שגודל המטריצה מספיק כדי להכיל את העיגול – $n, m > 2R$), תמקם את מרכז העיגול במרכז המטריצה ותשחיר את הפיקסלים המתאימים - לאחר הפעלת המתודה כל הפיקסלים שבתוך העיגול יקבלו ערך 0. המתודה אינה מחזירה דבר אלא משנה את `img`.

מירב הניקוד יינתן לאלגוריתם שסיבוכיותו $O(R^2)$.

ב.

ציינו מה סיבוכיות הפתרון שלכם, ונמקו בקצרה.

ג.

השלימו את הקוד של `paint` בעמוד הבא.

```
def paint (self, img):  
    n,m = img.dim()
```

סוף!